

LA RESIGNACIÓ ÉS UNA CREU, LA LLUITA UNA NECESSITAT

La resignació és una arma utilitzada pels poders econòmic-civils, religiosos i militars per sotmetre'ns a les seves voluntats sense que oferim cap resistència. En nom d'un suposat sistema, cel o pàtria castren la nostra opció a la revolta.

Mentre ens resignem, 8,90 milions d'euros van a parar a la família reial per al seu "sosteniment" en front del milió de famílies amb tots els seus membres a l'atur. L'opulència d'una sola família es considera una raó d'Estat i la misèria de moltes altres un dany col·lateral.

Mentre ens resignem, la gran banca espanyola –Santander, BBVA, La Caixa, Banco Popular, Banco Sabadell i Bankinter– va tancar l'any 2009 amb uns beneficis astronòmics –més de 31.000 milions– i, encara, amb l'insaciable afany de destruir milers de llocs de treball.

Mentre ens resignem, l'església catòlica a Espanya –un Estat teòricament laic– rep 241,3 milions d'euros dels nostres impostos per condicionar la nostra vida personal i familiar. Per exemple la negació del dret a l'avortament lliure i gratuït i a la utilització d'anticonceptius; o la discriminació exercida envers les dones i les i els homosexuals.

Mentre ens resignem, el pressupost del Ministeri de Defensa continua essent superior al dels Ministeris de Sanitat, Vivenda i Educació junts. Les nostres necessitats bàsiques es supediten a la maquinària militar i repressiva.

Mentre ens resignem, a Catalunya 1.700.000 dones treballadores perceben un salari brut mitjà de 18.000€ en front dels 25.000€ percebuts pels homes. Un cas clar de discriminació.

Mentre ens resignem, a l'Estat Espanyol gairebé 2.000.000 de dones tenen un treball parcial en front de 552.000 homes en la mateixa situació. Aquest fet comporta la precarització de la jubilació de la dona treballadora.

Mentre ens resignem, les dones mortes per violència de gènere han estat 84 des del gener de 2009. La violència de gènere és el resultat d'una educació masclista, insolidària i individualista.

En front de la resignació, la CGT proposa la lluita com a necessitat vital per trencar aquest marc que ens encotilla i ens empobreix materialment i espiritualment. Només per mitjà d'aquesta podrem assolir un nou model de societat d'homes i dones plenament lliures i preparades per prendre les nostres pròpies decisions sense necessitat de cap líder. L'organització i la formació són eines bàsiques de lluita: sense la primera no es poden aprofitar recursos ni esforços i sense la segona no es pot construir cap canvi social.

La nostra lluita l'hem d'exercir cada dia en els nostres centres de treball, associacions, famílies i àmbits de relació. Hem de canviar les mentalitats alienades pel franquisme i l'Església, i prendre la iniciativa en els camps social, cultural, econòmic i laboral, tal com es va començar a fer ara fa 100 anys. L'anarcosindicalisme ha de tornar a ser un referent d'alliberament per a nosaltres, les dones, i aquest 8 de març ha de servir per manifestar, sense embuts, que no hi haurà cap transformació social sense la nostra participació.

PER LA IGUALTAT TOTAL: ORGANITZA'T

Confederació General del Treball

Federació Local de Sindicats de Barcelona

Via Laietana, 18, 9 planta, 08003 Barcelona, Tel.93-310 33 62 - Fax 93-310 70 80

SECRETARIA DE GÈNERE/SECRETARIA D'ACCIÓ SOCIAL

8 DE MARÇ DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

**Concentració, 11.30 hores
Plaça de La Catedral
BARCELONA**